

מ"ת 12519/05/15 - מדינת ישראל נגד ד' א'

בית משפט השלום בקריות

מ"ת 12519-05-15 מדינת ישראל נ' א' (עציר)
בפני כב' השופטת עידית וינברגר
המבקשת מדינת ישראל
נגד
המשיב ד' א' (עציר)

החלטה

1. לפני בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו בת"פ 12550-05-15.

על פי הנטען בכתב האישום המתוקן, תקף המשיב את המתלוננת, רעייתו, בתאריך 05/2015, לאחר שנרטב ממים במהלך שטיפת הרצפה על ידי המתלוננת. על פי הנטען, המשיב תפס את המתלוננת ביד אחת בצווארה, כופף אותה, ובידו השנייה היכה בה מכות אגרופ בגבה.

בהמשך, ביקש המשיב לגרום נזק למזנון, וכשהמתלוננת ניסתה למנוע זאת, תקפה שנית באופן שדחף אותה והכה מכה בארון הבגדים.

כשבוע לפני כן, בשעה 18:00 לערך, בהיותם בדירה, תקף המשיב את המתלוננת באופן שהשליך לעברה מכשיר טלפון אשר פגע בה ברגלה השמאלית, וכתוצאה מכך נגרמה לה חבלה של ממש, המטומה גדולה בשוק שמאל.

העבירות המיוחסות למשיב הן תקיפה סתם - בן זוג (עבירה לפי סעיף 382(ב) + סעיף 379 לחוק העונשין תשל"ז - 1977) ותקיפה הגורמת חבלה של ממש - בן זוג (עבירה לפי סעיף 382(ב) + 380 לחוק).

2. המשיב חולק על קיומן של ראיות לכאורה, ועל קיומה של עילת מעצר.

לטענת ב"כ המשיב נפלו סתירות רבות בהודעותיה של המתלוננת, בכל הקשור לחבלה החמורה הנטענת, המוכחשת על ידי המשיב. עם זאת, המשיב מודה כי קיימות ראיות לכאורה ביחס לתקיפה אחת - מכה אחת בגבה של המתלוננת. עבירה זו, לטענתו, אינה מקימה עילת מעצר, וניתן להסתפק בשחרורו של המשיב תוך הרחקתו מהמתלוננת. לחלופין, מוצעת חלופת מעצר בבית אחרת של המשיב ב*****, בפיקוח שלה ושל אחות נוספת.

3. לטענת ב"כ המשיב, קיימת סתירה בין הודעתה של המתלוננת מיום 05/2015 בשעה 13:00 שם ציינה כי לפני כשבוע וחצי הרים עליה יד ונתן לה מכה חזקה ברגל שמאל בשוק, לבין הודעתה המאוחרת יותר מאותו יום (בשעה 15:28) שם ציינה כי המכה ברגל שמאל נגרמה לה ממכשיר טלפון שזרק לעברה המשיב.

אמנם, לכאורה מדובר בסתירה, אך הסבר אפשרי לה יכול לבוע מכך שהמתלוננת אמרה "הרים עלי יד" במשמעות של "נהג כלפי באלימות" ולא במובן המילולי של הדברים.

הלכה היא כי החלטה בדבר מעצרו של המשיב עד תום ההליכים נעשית על סמך חומר הראיות הגולמי, אשר טרם עבר את "מסננת" החקירה הנגדית. בשלב זה די לבחון אם קיים סיכוי סביר להוכחת אשמתו של המשיב (בש"פ 10234/08 **אבולקיעאן נ' מ"י** (14.12.08); בש"פ 8087/95 **זאדה נ' מ"י** פ"ד נ (2) 133).

הטענה לפיה בהודעתה הראשונה ציינה המתלוננת מכה אחת בגב, ובהודעה המאוחרת יותר, שכללה חקירתה באזהרה ביחס לתלונת המשיב כלפיה הוחמר התיאור לשתי מכות, אין בה, לטעמי, כדי לפגוע בקיומן של ראיות לכאורה. גם העובדה שבתמונה שצולמה לא ניתן להבחין בגבה של המתלוננת בסימן חבלה, אינה מפחיתה מהתשתית הראייתית.

ההמטומה ברגלה של המתלוננת דווקא נראית בבירור בתמונות, ובשלב זה מדובר בראיה המצטרפת להודעתה נגד המתלונן.

לאחר שבחנתי את חומר החקירה, אני קובעת כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת העבירות המיוחסות למשיב.

4. העבירות המיוחסות למשיב מקימות עילת מסוכנות סטטוטורית, מכח סעיף 21(א)(1)(ג)(5) לחוק. בנוסף, מטבע הדברים, קיים חשש משיבוש הליכי משפט, לאור העובדה שמדובר באלימות במשפחה.

אני סבורה כי עלה בידי המשיב לסתור את חזקת המסוכנות הקבועה בחוק.

בתי המשפט פסקו לא אחת, כי ככלל, מי שמואשם בהתעללות או באלימות כלפי בני משפחתו יעצר עד תום ההליכים נגדו, אלא אם יתקיימו נסיבות יוצאות דופן. ראו: בש"פ 7848/10 **פלוני נ' מדינת ישראל** (2.11.10), בש"פ 1315/04 **נמיר נ' מדינת ישראל** (23.2.04).

יפים לענייננו הדברים הבאים:

"...עבירות הנעברות תוך התפרצות זעם בלתי נשלטת, וכאלה הן, לרוב, עבירות האלימות במשפחה, מחייבות מעצר, משום שחלופת מעצר שביצועה תלוי תמיד ברצון הנאשם עצמו, אינה אפקטיבית" (בש"פ 5273/99 **פלוני נ' מדינת ישראל**)

וכן:

"...ובמיוחד בעבירות של בן זוג כלפי בת זוגו, עוצמת האלימות הפיזית אינה המדד הבלעדי, אף לא המדד העיקרי, לבחינת מסוכנותו של הנאשם. על בית המשפט לבחון את ה"צבע והגוון" של המסוכנות על רקע מכלול התנהגותו של הנאשם כלפי בת הזוג" (בש"פ 655/10 **חן דוידוב נ' מדינת ישראל** (3.1.10)).

5. בבקשות מעצר שעניינן עבירות אלימות במשפחה, נוטה בית המשפט להפנות לעריכת תסקיר שירות המבחן טרם החלטה בדבר שחרור לחלופת מעצר, על מנת לעמוד על מסוכנותו של המשיב.

למרות זאת, במקרה הנדון, לאור העובדה שלמשיב אין הרשעות קודמות, ומאחר שהתרשמתי כי מדובר בעבירות אלימות שאינן מצביעות על מסוכנות ברף הגבוה, החלטתי להתרשם מהמפקחות המוצעות, ולהימנע מעריכת תסקיר מעצר בעניינו של המשיב (ראו:בש"פ 478/12 פריח אל אעסם נ' מדינת ישראל (23.1.12) ולאחרונה בבש"פ 27/15 עלי יונס נ' מדינת ישראל (11.1.15)).

6. החלופה המוצעת הינה בבית אחותו של המשיב, א' ט', ברחוב ***** ** ב*****, בפיקוחה ובפיקוח של אחות נוספת, א' מ'.

מחקירתן של המפקחות עולה כי הן מבינות את האחריות המוטלת עליהן, וכי יוכלו לשמש מפקחות ראויות למשיב, ולהתריע במידת הצורך על הפרת תנאי השחרור.

7. משמצאתי כי קיימת חלופת מעצר ראויה, אשר תבטיח את מטרות המעצר, ותאיין את מסוכנותו של המשיב, אני מורה על שחרורו בתנאים הבאים:

המשיב ישהה במעצר בית מלא בבית אחותו א' ט' ת.ז. ***** בשד' ***** ** ב***** (*****). בפיקוחה של האחות ומפקחת נוספת, א' מ' ת.ז. *****.

נאסר על המשיב ליצור קשר עם המתלוננת.

המשיב יוכל לצאת ממקום מעצרו לשם התאווורות, כל יום בין השעות 10:00 - 11:30 ובין השעות 16:00 - 18:00 בליווי אחת המפקחות.

לשם הבטחת תנאי שחרורו יחתום המשיב על התחייבות עצמית על סך 5,000 ₪ וימציא ערבות צד ג' של כל אחת מהמפקחות על סך 5,000 ₪.

ניתנה היום, כ"ב אייר תשע"ה, 11 מאי 2015, בהעדר הצדדים.